

Ett bidrag till Lyktan september 2022.

Vi lever i underliga och skrämmande tider.

Det hela startade med att vår granne i öst, med vilken vi levt i samarbete med, invaderade Krim i Ukraina år 2014. Mycket lite reaktioner i Europa och i övriga världen. Borde våra klockor ha ringt och borde man ha visslat av spelet omedelbart? Ingen tog initiativ och sakta godkände man att Krim skall höra till Ryssland och Putin.

Djärvt ordnade han utbyte av människor och vips hade han en folkröstning. Resultatet var att största delen av Krims befolkning ansåg att de bör höra till Ryssland, så röstade de som hade rösträtt.

Man kanske ansåg att Krim inte riktigt hörde till Europa och dessutom var ju propagandan i öst väldigt slug. Allt detta skedde utan något militärt motstånd kan man säga. Det gick då ännu fredligt till. Man kunde köra över den nya bron med motorcyklar och skinnväst. Detta minns vi säkert alla.

Nåja, livet gick vidare och inom kort hade vi en pandemi som svepte över hela världen. Forskare har kommit till att det hela startade vid ett torg i Kina. Att denna pandemi sedan fick samhällena att stänga igen kunde vi inte ana. Slut på resandet, slut på fester och möten. Man tog fram vaccin i ilfart och vi hade som vanliga människor bara att acceptera munskydd och handdesi. Allra värst drabbade var de äldre och människor med flere sjukdomar. Det gällde att inte bara skydda sig själv utan också alla svaga i samhället. Man fick inte besöka åldringar eller de som behövde sjukvård. Enda som gällde var isolering. Även skolorna stängdes, eleverna jobbade på distans och säkert var det många vilka halkade efter i undervisningen.

Inte något så ont att det inte skulle medföra något positivt. Digitaliseringen gjorde att föreningarna kunde hålla sammankomster och lagstadgade möten på nätet.

Var och en satt hemma vid datorn och kommunicerade och gjorde gemensamma beslut. Människan är påhittig, men allt kan digitiden inte ändå lösa. Den sociala faktorn fattades, vi finlandssvenskar är ju vana att komma tillsammans, ha möten, fira fester och trivas tillsammans. Man nådde inte samma stämning som tidigare. Samma problem hör man att finns hos dem, som jobbar på distans i längre tider.

Sedan har ju begränsningarna stryks och samhället öppnat igen. Vi kan bara hoppas på att ett läge som detta kan fortsätta och vi kan kommande vinter samlas på Midgård såsom idag och njuta av samvaron. Man var så van med begränsningarna och avstånden att det kändes ovant igen att återgå till det vi räknar som normalt. Att lämna masken vid butiksbesöken kändes onormalt, länge använde jag den ännu efter att tvånget släppte. Nu undrar vi att borde man trots allt i viss mån använda mask, handdesi och hålla avstånd? Det finns ju de som fortfarande gör så.

Det var inte nog med det, för ett par hundra dagar sedan startade Putin ett special-uppdrag. Utan att föra krig, enligt hans tankar, bombar han sönder alla städer och byar i södra Ukraina, man skjuter raketer runt om i Ukraina. Säkert för att sprida skräck och få folk att röra på sig, söka sig som flyktingar t.ex. till Finland. Skapa oreda i Ukraina, skapa oreda i Europa. Med detta lyckades Putin, dessutom har han tills vidare lyckats med att föra sitt eget folk bakom flötet. Propagandan är hård, men alltid finns det några kryphål och en sanning kommer till dagens. Det hoppas jag på, och man säger väl att alla krig tar slut någon gång. Nu reagerade EU med detsamma och införde begränsningar och restriktioner jämt mot Ryssland. Man ville på allt sätt visa stöd åt Ukraina. EU och väst har stött Ukraina med miljarder.

Det är ju nu inte bara kriget i Ukraina utan vi har energikris, livsmedelskris och ett flyktingproblem i Europa. Allt detta drabbar även oss här i Norden. Så inte har våra beslutsfattare det alltför lätt. Finland gjorde ett stort val genom att ansöka om NATO-medlemskap, detta tillsammans med Sverige. Tiden visar var det ett bra val.

Med alla dessa sorgliga händelser i bagaget står vi inför svåra tider med endast dåliga alternativ. Men vi har som en liten nation kämpat oss genom hårda tider och det kommer vi att göra nu också. Det kan bara ta lite längre än vad vi önskar.

Vi skall glädja oss för vardagliga händelser, vi har friheten att välja vad var och en är intresserad av, utbud finns. Vi har också en mycket händelserik höst framför oss. Vi kan ordna fester både stora och små, låt oss njuta av detta och hitta positiva saker tillsammans. Jag ser detta som ett sätt att klara oss över dessa tider.

Detta är mina reflektioner över händelserna.

Hösthälsningar
Vanda 23.9.2022
Boje